

Nr 15.

Ankommit till Riksdagens kansli den 8 mars 1912 kl. 4 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t rörande ändring i gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, i syfte att växande skog, utom i fråga om husbehovsvirke, undantages från taxering af jordbruksfastighet.

(2:a Afd.)

I en inom Andra kammaren af herr *Jonsson* i Hökhult väckt motion, nr 98, hvilken hänvisats till bevillningsutskottet, hemställes, »att Riksdagen ville besluta i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t ville så omarbete gällande nådiga förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst och därmed sammanhängande stadgande, att växande skog icke tages i betraktande eller beräknas vid bevillningstaxeringen af jordbruksfastighet, i annan mån än hvad den kan betraktas såsom erforderlig för vedbrand samt underhåll af stängsel och åbyggnader».

Beträffande motiveringen för detta förslag hänvisas till motionen.

Frågan om beskattning af skog utgör ett af de mest omtvistade *Utskottet.* spörsmålen i hela vårt beskattningsväsen och har under de senaste *Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 7 saml. 12 häft. (Nr 15.)*

trettio åren esomoftast varit föremål för lagstiftarens uppmärksamhet utan att hittills hafva blifvit i sin helhet tillfredsställande löst. Det har gällt, huruvida växande skog borde beskattas efter sin afkastningsförmåga, genom fastighetsbevilning, eller efter den faktiska inkomstägaren hämtat därur, genom inkomstskatt. Den senare principen har vunnit tillämpning i fråga om den nuvarande inkomstskatten till staten äfvensom den till kommunerna utgående skogsaccisen. All egentlig kommunalskatt är emellertid fortfarande grundad å bevilningen, som af fast egendom utgår efter dess taxeringsvärde, vid bestämmande hvaraf, enligt gällande stadganden, behörigt afseende skall fästas äfven vid skogens beskaffenhet. I fråga om tillämpningen af sistnämnda föreskrift hafva åsikterna i praxis växlat, men torde därmed få anses åsyftadt, att behörig hänsyn skall tagas till den växande skogens värde.

Motionärens förslag till en bestämd begränsning i detta afseende, så att skogen skulle tagas i betraktande, blott i den mån den vore erforderlig till husbehof, innebär en tanke, som redan tidigare varit uppmärksammas. Ehuru utskottet af skäl, som nedan skola angifvas, funnit sig ej böra ingå i saklig pröfning af förslaget, torde en kortfattad historisk återblick här vara på sin plats.

I det af skatteregleringskommittén 1881 afgifna förslaget till bevillningsförordning föreslogs, att all inkomst af jordbruksfastighet, däri inräknad inkomst genom försäljning af skog, skulle vara underkastad inkomstbevilning till så stor del, som öfverstege det belopp af fem procent af taxeringsvärdet, hvilket skulle anses beskattadt genom fastighetsbevilningen, samt att vid fastighetens taxering växande skog skulle beräknas blott i den mån den erfordrades till husbehof. Ehuru Kungl. Maj:t i proposition till 1883 års Riksdag med förslag till ny bevillningsförordning upptagit kommitténs synpunkter, gjorde likväl Riksdagen icke någon ändring i beskattningen af jordbruksfastighet utan förklarade uttryckligen, att inkomst af skogsbruk borde beskattas genom fastighetsbevilning, hvilken grundsats således bibehölls i 1883 års bevillningsförordning.

Äfven i det af bevillningskommittén 1891 afgifna betänkandet föreslogs, att i fastighets taxeringsvärde skulle inbegripas värdet af skog allenast till husbehof samt att inkomst, som ägaren i öfrigt hade af skogen, skulle vara underkastad inkomstbevilning. 1894 års kommittéförslag, som afsåg en allmänare ombildning af bevillningsförordningen, anslöt sig också i fråga om skogsbeskattningen i hufvudsak till 1891 års förslag. De olika förslagen ledde dock ej till något resultat, och 1897

års bevillningsförordning kvarstod i förevarande afseende på den gamla ståndpunkten.

Kommunalskattekommitterade, som hade i uppdrag att söka lösa sambandet mellan bevillningen och den kommunala skattskyldigheten, föreslog i sitt år 1900 afgifna betänkande, såvidt nu är i fråga, å ena sidan en till staten utgående skatt å den verkliga inkomsten af fast egendom, således äfven af skog, samt å andra sidan, i fråga om kommunalskatten, som delvis fortfarande skulle utgå efter taxeringsvärdet, att vid bestämmandet af detta värde den växande skogen däri skulle inbegripas och uppskattas till tjugu gånger den beräknade årsafkastningen.

I det af skogsbeskattningskommittén år 1907 afgifna betänkandet föreslogs, att vid bestämmande af fastighets taxeringsvärde hänsyn skulle tagas till skog, som funnes å egendomen, så till vida att i taxeringsvärdet inberäknades värdet af själfva skogsmarken äfvensom af förmånen för egendomen att äga tillgång till husbehovsvirke, hvaremot all annan afkastning af skogsbruk skulle göras till föremål för en särskild beskattning. Den föreslagna reformen inskränktes emellertid till införandet 1909 af en till kommunen utgående skogsaccis.

Genom 1910 års skattelagstiftning ordnades den direkta beskattningen till staten och lades skatt å den verkliga inkomsten af skogen såväl som af öfriga inkomstkällor. För kommunalbeskattningens del bestå, som ofvan antydts, de gamla förhållandena.

Äfven om åtskilligt kunde vara att anföra till förmån för motionens syfte, finner utskottet sig emellertid, med hänsyn dels därtill att ett bifall till motionärens förslag skulle, särskildt i kommuner med stora skogsegendomar, under nuvarande kommunala beskattningsförhållanden medföra rätt betänkliga och i hvarje fall på förhand ej fullt öfverskådliga konsekvenser, dels ock därtill att kommunalskattefrågan i sin helhet ännu väntar på sin lösning, icke kunna förorda motionen. I sistnämnda hänseendet vill utskottet erinra därom, att frågan om den kommunala skattereformen alltjämt är föremål för Kungl. Maj:ts uppmärksamhet. Den 18 november 1910 har Kungl. Maj:t sålunda bemyndigat chefen för finansdepartementet att tillkalla sakkunniga för utförande af vissa förarbeten med afseende å den förestående revisionen af kommunalbeskattningen, och hafva dessa sakkunniga, enligt hvad utskottet inhämtat, redan tagit till behandling bland annat frågan om nya grunder för fastighetstaxeringen, därvid nu föreliggande spörsmål torde blifva föremål för grundlig utredning.

Under sådana förhållanden synes det icke vara lämpligt, att redan nu i ett så väsentligt afseende som i motionen åsyftas gå den blifvande reformen i förväg.

Anmärkas må slutligen, att motionärens förslag förutsätter ändringar i gällande bestämmelser om förmögenhetsskatten, hvilken skall beträffande fast egendom utgå efter dess bevillningstaxeringsvärde.

På grund af det anförda får utskottet hemställa,

att förevarande motion, II: 98, icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 mars 1912.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Reservation

af herrar *Larsson* i Klagstorp och *Jonsson* i Hökhult.